

Chuyện Thật Như Đùa

Hôm rồi, chả biết trời xui đất khiến thế chớ gì mà lão xếp bỗng nổi hứng hỏi tui:

- Này, bằng cấp của chú thế nào? lâu ngày anh quên mất.

Cái lão súc vật này, lão biết tổng tong tui đếch có bằng cấp gì ráo, cứ nhắm chỗ hiểm mà bốp, chứ quên mịa gì. Tui nổi câu:

- Em thì chỉ có răng với lựu đạn.

- Thế thì gay đấy... Tổng giám đốc vừa ra chỉ thị, nhân sự phòng mình phải có bằng cấp từ đại học trở lên...

- Anh có thể châm chước cho em được không...

- Anh với chú thì lo gì, nhưng đây là chỉ thị của ban giám đốc, anh không can thiệp được. Chú ráng mà kiếm sớm đi.

Tui biết chả có chỉ thị nào sát, lão xếp thường hay có ý kiến lằng nhằng để chúng tao lão không phải người thừa. Chẳng biết kiếp trước lão là cái con giáp gì, chứ kiếp này thì cứ con gì bản nhất là lão. Bản tính của lão là càng xin xỏ, lão lại càng không cho, để ra về lão là quan trọng, biết thế nên tui đành ngậm cam miệng.

Hơn nữa, thực sự thì muốn có cái bằng đại học ở Việt Nam mình thì khó chớ gì, chỉ tốn chút tiền. Ngay lão xếp của tui cũng có bằng tiến sĩ quản trị kinh doanh đấy, nhưng tui đánh cược với các cụ đó là bằng mua. Lão mà có bằng tiến sĩ thật thì tui kê đầu xuống cho các cụ ngồi thoải mái. Thế đấy!!! Nên chắc chắn lão chẳng chê bằng lậu của tui đâu.

Sau vài tiếng thưa chuyện cùng bác Google, tui bắt đầu công việc "học đại học". Tui đến phố Hàng Lạ * (mới nghe tên đã thấy vá sượng), nơi được mệnh danh là tinh hoa của người Hà Nội, thiên hạ bảo rằng tất cả trí tuệ của Việt Nam đều từ nơi ấy mà ra. Hehe... thế mới tài!!!

Tui đến vào giữa trưa. Bọn chợ trời đang ngồi ngáp vặt. mấy thằng trai hơi tóc xanh tóc vàng đang nhún nhảy theo một bài hát dạng té ghề đang ra rả phát từ quán cà phê. Cánh chị em thì xanh đỏ đủ màu, phơi da phơi thịt, nhưng lúc này tui không hứng.

Rồi theo lời giới thiệu và chỉ dẫn của bác Google, cuối cùng tui cũng tới được nơi cần tới. Đó là công ty Thiên Mã. Công ty quảng cáo ồn lảm thế mà lại nằm tụt trong hẻm, lầy lội, trâu chề không dám vào. Đã thế cái phòng tiếp khách thì hùm hụp, tối om như hang cóc. Tui đang đứng lớ ngớ, bỗng một "con cáo" nhảy xồm ra:

- Kia chú em. Chú em cần gì, anh giúp. Hehe... mặt mày thư sinh sáng sủa thế kia, chắc là muốn mua bằng phải không? Chú em đến đúng chỗ rồi. Ngồi đi, ngồi đi...

Mặt mày sáng sủa mà đi mua bằng, mịa mới gặp mặt "thượng đế" đã chửi, buôn bán kiểu chớ gì thế.

- Vâng, thú thật với anh là dạo này công ty em dở thói mất dạy, đòi hỏi bằng cấp linh tinh này nọ. Trình thì em dư, bằng cấp chỉ là thủ tục thôi...

- Thằng chớ nào đi mua bằng mà chẳng bảo thế, thôi thôi vào đề đi, chú muốn bằng của trường nào, loại gì? Tui anh có tất.

- Muốn mua cái bằng đại học quốc dân, ngành quản trị đấy ạ.

- Được, cái bằng này dạo này đắt khách lắm, cứ 10 thằng vào đây thì 8 thằng mua cái này. Nói chú không tin chứ hơn một nửa số bằng quản trị của quan chức Việt Nam hiện nay là do anh cấp đấy. Nên bọn anh đã hợp đồng dài hạn với mấy thằng đầu trâu ở bộ Giáo Dục rồi, do đó chú em sẽ có giá rất mềm.

- Vâng giá cả cụ thể thế nào thưa anh?

- Bằng giả 10 chai (triệu), bằng thật 50 chai.

Thằng cha này có khùng khùng không nhể, đi mua bằng mà cũng có bằng thật à. Tui thắc mắc:

- O, anh nói thế là thế nào? mua bằng mà cũng có bằng thật à.

Hắn cười nham nhở:

- Hehe... thế mới tài!!! Này nhá, bằng được đóng mộc thật, có chữ ký hiệu trường thật, có chữ ký chuyên khoa thật, có học bạ 4 năm hẳn hoi, có đủ cả đồ án, từ các kỳ thi cho đến tốt nghiệp, tất cả đều được bảo đảm. Như thế chẳng phải bằng thật thì là cứt trâu à?

Hừm... với cách ăn uống như lợn của các quan chức nước mình thì bọn này làm được chứ chẳng phải chơi... thấy tui có vẻ chưa yên tâm, hẳn trấn an:

- Một thằng sinh viên học 4 năm rồi tốt nghiệp ở trường đại học quốc dân, có cái gì thì chú có cái đó. Như thế đã là bằng thật chưa?

Tui tin rằng bọn này làm được thế thật, nhưng cũng muốn vắn vẹo chút:

- Vẫn có cái mà thằng sinh viên ấy có mà em không có đấy.
- Cái gì? chú nói nghe thử, nếu đúng anh làm con chú.
- Kiến thức!
- Aha... cái này chú lại càng có thể yên tâm. Thằng sinh viên đó cũng đếch có kiến thức như chú vậy.

Ừ nhỉ... đúng là tui không thể làm cha qua mặt hẳn thật. Hehe... thế Xã Hội Chủ Nghĩa mới tài!!!

Ma Xó